

Publicerad 2023-04-14 16:04 av BenGust

*Händelse under 1940-talets beredskapstid
ungefärligt som jag fått den berättad av
pappa min.*

Intermezzo under beredskapstid

De kalla, bitande vintrarna under 1940-talets början var prövande för de flesta parter. Dessutom föll de tidvis så stora mängder drivsnö att man på öppna platser, speciellt på vischan, endast såg telestolpar till hälften. Därtill medförde isbildning på kablar ett mödosamt merarbete. Faktum som min pappa väl kände till eftersom han tjänstgjorde vid dåvarande Kungliga Telegrafverket (Telia). Till allra första början som telegrambud. Senare jobbade han med anläggning, montage och kabelplanering.

Fysiskt sett var pappa väl förberedd för de strapatser som en fältsoldat under beredskapen kunde utsättas för. Genom utövande av sporter som fotboll och bandyspel hade explosivitet och styrka i benen tränats upp. Dessutom vistades han ofta om våarna på skidor i skärgården.

Beredskapstiden i Boden medförde en del bekantskaper. Pappa minns Martin Lundström bäst i och med att denne sportfantom från Norsjö i Västerbotten också siktade på att tävla inom längdskidåkningen. Ett antal år senare på OS i S:t Moritz 1948 inhöste Lundström två Guldmedaljer. Dessutom vann 'Guld-Martin' en hel bingemedaljer på Svenska Mästerskapen i längdskidåkning. Bland annat hela sex stycken guldmedaljer.

Förutom idrott hade pappa ett stort tycke för musik. Då 'Guld-Martin' också bar på en musikalisk ådra genom att han själv, hans far och hans bröder trakterade dragspel, gitarr och munspel kom det sig då att 'livet på luckan' blev en hel del angenämare. På sitt dragspel spelade Martin bl.a Ragnar 'Ragge' Sundquists marsch "Chinka Basara" och "Gammal Dalavals" av Carl Jularbo samt andra bravurnummer.

Och så kom denna morgon med uppställning och inspektion

på kaserngården. En löjtnant anlade en bister min när han med en falks skarpsyn slog ner på en ur manskapet.

- I det militära står vi inte som hösäckar när det beordrats givakt. Räta på er, karl.

Den tilltalade försökte förklara sin hållning med att läkarintyg fanns för ryggåkomma.

- Vi måste hålla på den militära disciplinen. Er ursäkt är inte skäl nog för att låta bli att följa order. Kan ni inte räta på den förbannade ryggen, blir det rapport, dundrade löjtnanten.
- Nä tyvärr kan jag inte, men kan du göra det här? ropades till svar.

Den inkallade tog då sitt gevär m/96 repetergevär av Mausertyp och kastade det en bit upp i luften. Där ovanför honom och löjtnanten dallrade geväret ett antal sekunder utan att falla till backen. Inte förrän mannen sträckte upp handen och liksom lugnt lyfte ner det, upphörde luftfärden.

Min pappa stod bara ett stycke därifrån och kunde följa hela förloppet. Över löjtnantens läppar kom inte ett ord och efter den dagen sågs den inkallade med ryggbesvären, inte till mer.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BenGust med Poeter.se id #90554 innehar upphovsrätten